

VALL

Això permetria construir un hipotètic *Deval-l'ala* en el sentit de 'espluga', que coincidiria lletra per lletra amb la intriga del suspecte anàlisi de *Vallala*. Hipòtesi ben rebuscada.

¹ Potser *margen la sal<iga>* = ètimon del nom de planta *sarga*?

δe

VALLAMOR, 1080: «podio vocato de *Valamor*» afr. Est del castell de Malla, a la Plana de Vic (CCandi, *Mi.Hi.Ca.* 449), devia ser doncs, cap a Taradell. Probt. de VALLE HÜMÖRUM, en gen. pl., 'vall dels molladius o aiguamoixos'. Altre cas de compost de HUMOR, com els que hem desxifrat en els NLL *Palamós, Matamors, el Palamó* i, ben prop d'aquest, al NE. de Vic el vell mas de *Plantalamor* < *Planter-amor* (HUMORUM) amb la primera -r- dissimilada.

Vallans, V. Valents

δf

VALLAT, EL ~

És el nom, viu encara, per designar tot el conjunt de la conca dr. de la vall de Cardós, on es troba el poble i mun. pallarès d'Estaaon: format per aquest poble i els llogarets agregats (Anàs, Bonestarre, Padrós i Ainet). *Ribera del baixat* a. 1933, a *Farrera* (LL, 22, p. 78): *lo baixat* «ere lo nom antic d'Esterri i de Cardós» (1934, LL, 18, p. 89).

MENC. ANT.: 839, afr., *Acta C.SdUrg.*, ed. Pujol, 273, seguit d'una parr. *Villatell* (nº 274). Pot ser algun altre d'aqueixos llogarets; Abadal (*P. i R.*, 22) creu que és Anàs.

ETIM. Ll. *VALLATUS*, deriv. de *VALLUM* 'clos, camps rodejats de tanca' (d'on el cast. i port. *vallado*).

Com a cogn. està força estès: escrit *Valat*, 1642, *Llibre Roig* de Prats de Molló, f. 112 i passim.

CPT. Vallat-mal, antic a la vall de Cabó, sovint en docs. d'Organyà: 1091; «in Vallad Mal» (*BABL* VIII, 40 536).

Vallat també és un poble xurro, amb mun., prop d'Onda (LzVargas, 1774, I, 228), però si haguéssim de fer cas de la grafia *Vallart* que li dona Reglà el 1600 (35 moriscos, del Duc de Villahermosa, p. 108), però aquest text té moltes errades, sobretot en el Nord, sospitariem altra etim.

δg

VALLAUGER en te. Banyuls de la Marenda (crec recordar-lo de l'enquesta, cèdula extraviada). De tota manera Ponsich (*Top.* 29) hi recull *Vall Auger* en doc. de 1399. Del NP germ. AUDE-GARI (Först. 103) *Audaga*, en docs. cat. de la zona barcelonesa; 912: *Audegario*, 915: *Aodecario*, 992: *Otger*, 995: *Otger*,

Odgarius, 1055: *Odgeru* (Mas, *NHBna.*, IV, 26.23).

δh(1)

VALLCANERA

Veinat a La Selva, agre. a Sils. Oït *bañkanéra* a Sta. Coloma, Casac. 1920. Ja en docs. medievals: Botet (*G.G.C.*), p. ex. un de 1319. 1362: *Vall Caneria* (Alsiús, *Nomencl.*).

δh(2),

Vall amb una gran masada al mig, en Ports de Tortosa, al vessant SE., desaiquant al Mas de Barberans; oït *bañkanéra*, 1926, al Mascà; en part sense article (Lo Retaule de Vallcanera, però també, a tall de partida, «les *Vallcaneres*») (exc. 99); *bañkanéra*, oït a Carlares (exc. 236, LL I, p. 67).

MENC. ANT. El 1238, se cita un *locus Vallis Canera*, en relació amb Tortosa (Font Rius *C. d. p.* § 275, i *Privil. d'Ulldecona*, p. 223); 1422, enumerat amb *Benifasà* i *Morella* (*Arx. Mun. Tort.*, A. Curto).

δh(3)

Vallcanera, pda. de Bèlgida (XXXII, 135.19).

ETIM. Derivat del ll. CANNA, per a una vall on abunden els canyars.

δi

VALLCARCA, VALLCÀRCARA

δi(1)

A l'alt Vallès, vall damunt el Figaró (poble que pertanyia al mun. de Montmany). Recordo haver-ho oït *bañkárka* i *kárkara*, 1922, 1923 ss., i si el record no s'ha confós, és la vall afl. esq. del Congost, que hi desaiqua, poc amunt del Figaró: vall petita i estreta, veg. Osona, *Guia Excurs. de l'alt Vallès*, mapa Aegerter del Montseny; i Reig Vilardell, *Monogr.* II, 239, que ho troba escrit *Valcàrquera* en doc. de 1472.

δi (2)

Vallcarca, la ben coneguda clotada, coberta des de fa prop de cent anys pel caseriu de Barcelona, que baixa del massís *Muntanya Pelada - St. Josep - Carmelo*, cap als alts de *Gràcia*, entre Josepets i les vies circumval·lars. No és evident que les mencions ant., que dono a continuació, no puguin ser prolongació indiscontinua del mateix topònim, cama aci cama allà de la serra de *Collserola*; però més aviat sembla que aquestes serien d'un topònim III, designant una altra vall, paral·lela a la II, i oberta vagament cap al Nord.

MENC. ANT. 990: «in terminio de *Rixago* vel Vallis *Carcaras*» (*Cart.* St. Cugat I, 229); 998: «in term. de *Rexago*, in lo. q. d. Valle Maiore, vel *Valle*